

BLAHOŽELÁME

Krásnych 95 rokov sa 2.8. 2002 dožil náš drahý otec **Ján ZMAJKOVIC** z Pezinka.

K tomuto významnému životnému jubileu mu srdečne blahoželáme a prajeme všetko najlepšie, ešte veľa zdravia a rodinnej pohody. Za všetko mu ďakujú **dcéry Ľudmila, Gabriela, syn Ján s rodinami, všetky vnúčatá a pravnúčatá.**

Zároveň si s vdakou, láskou, úctou a smútkom v srdci pripomínáme ne-dožité **88.** narodeniny našej drahej matky

Anny ZMAJKOVIČOVEJ, ktorá nás nečakane opustila v roku 1988. Spomienka na ňu je však stále živá.

SPOMÍNAME

Dňa 3.8. 2002 uplynú 2 roky, čo nás navždy opustil náš drahý manžel a otec

Ing. Stanislav ILLAVSKÝ.

S láskou spomínajú

manželka a syn s rodinou.

Kto ste ho poznali, venujte mu prosím tichú spomienku.

Dňa 26. augusta uplynú 5 rokov, čo nás navždy opustil drahý manžel a otec

Ondrej BENE

Ďakujeme všetkým, ktorí mu venujú tichú spomienku.

Manželka Elena, dcéry Ružena a Iveta s rodinami

Dňa 29.8. 2002 uplynú 15 rokov, čo nás navždy opustil manžel, otec, svokor a dedko

Jaroslav ŠTEVO

Za spomienku ďakuje **manželka a syn s rodinou**

HILÁRKO ďakuje

Združenie občanov HILÁRKO ďakuje sponzorským firmám, Mestu Pezinok a rodinám Kovačovskej, Hrbekovej, Vodnákovej, Noskovičovej, Demovičovej a Jurášovej, že prispeli k oživeniu tradície konania tanečných zábav v peknom horskom prostredí v lokalite U Hilára.

Vďaka ich materiálnej a osobnej pomoci sa mohol na tomto kedysi na zábavy vyhľadávanom mieste uskutočniť Juniáles a Anna - Marta bál. (mh)

Piata krížová výprava do Svätej zeme

Neoddeliteľnou súčasťou európskych dejín je aj obdobie krížových výprav do Svätej zeme, ktorých cieľom bolo oslobodenie Kristovho hrobu v Jeruzaleme z rúk pohanov a jeho následné udržanie kresťanmi. Menej známy je už fakt, že na krížových výpravách sa významnou mierou podieľalo aj Uhorské kráľovstvo a teda aj Slovensko. A neboli to len jednotlivci, či malé skupiny.

Počas tretej krížovej výpravy, ktorej vodcom bol slávny rímsko-nemecký cisár Fridrich I. Barbarosa vyslal uhorský kráľ Belo III. do Svätej zeme vojenský oddiel, ktorému velil kráľov mladší brat Gejza. Je pravdepodobné, že v tejto vojenskej jednotke boli aj bojovníci z územia dnešného Slovenska. V rámci 5. krížovej výpravy je už účasť Slovákov, ale najmä Pezinčanov neodškriepiteľná. Krížovú výpravu vyhlásil v roku 1213 pápež Inocent III. bulou Quia maior. Zámienkou na jej vyhlásenie bolo opevňovanie hory Tábor v tesnej blízkosti Jeruzalema moslimami.

Účasť na výprave, ktorej začiatok bol stanovený na 1. júna 1217 prisľúbili aj rytieri a panovníci Uhorska a Rakúska. Uhorský panovník Ondrej II. sa spočiatku zdráhal pripojiť k tým, ktorí prijali kríž, no neskôr ho politická situácia v Uhorsku i na blízkom východe a najmä pápežovo presvedčovanie donútili, aby sa ku krížovej výprave pridal. Na finančné zabezpečenie výpravy nariadil Ondrej II. zavedenie mimoriadnych daní, ktoré sa dotkli všetkých obyvateľov Uhorského kráľovstva. Ondrejove krížacke

vojsko malo podľa kronikára Tomáša Splitského viac ako desaťtisíc jazdcov.

Ondrej pôvodne plánoval ísť po súši, smerom na Konštantínopol, no neskôr svoje rozhodnutie zmenil a rozhodol sa vyplávať s flotilou lodí zo Splitu, kam dorazil na čele uhorského vojska 23. augusta 1217. Po krátkej zastávke uhorskej výpravy na Cypre sa celé krížacke vojsko zhromaždilo v polovici októbra v Akkone. Okrem uhorského panovníka sa na 5. krížovej výprave zúčastnili rakúsky vojvoda Leopold VI., bavorský vojvoda, cyperský kráľ a jeruzalemský kráľ. Uhorského kráľa Ondreja II. sprevádzalo množstvo významných hodnostárov krajiny. Spolu s panovníkom odišli z Uhorska rábsky biskup Peter, jágerský biskup Tomáš, taverník (vysoký uhorský hospodársky kráľovský úradník) Dionýz, hlavný stajník Demeter, hlavný koniar Ladislav, dvorský kancelár Hugerinus, Rathold, syn palatína Jula, župan Mikuláš a najmä župan Šebuš zo Svätého Jura a Pezinka, syn nitrianskeho župana Tomáša.

Na základe informácií, ktoré máme o vojenstve tej doby môžeme predpokladať, že sa družina Šebuša zo Sv. Jura a Pezinka skladala z 50 - 200 vojakov. Vzhľadom na to, že sídlom Šebušovho panstva boli hrady v Pezinku a Jure môžeme takmer s istotou povedať, že prevažnú časť Šebušových vojakov tvorili vojaci z posádok práve týchto hrádov. Počas Ondrejovej prítomnosti vo Svätej zemi krížacke vojská podnikli tri bezvýznamné vý-

pravy, v období po sviatku Všetkých svätých 1217 do Nového roku 1218. Uhorský kráľ sa zúčastnil iba na prvej z nich.

Križiáci sa vydali na cestu v piatok 3. novembra 1217. Vojsko zamierilo na juhovýchod, prešlo cez vrch Gelboa a dostalo sa do Betánie, kde stál moslimský tábor. Križakom sa ho podarilo obsadiť bez boja. Potom prekročili rieku Jordán a putovali po Galilei, východným pobrežím Genezaretského jazera, pričom si prezerali miesta pôsobenia Ježiša Krista a nakoniec sa cez Galileu vrátili do Akkonu. Priviedli so sebou niekoľko zajatcov.

Sultán al-Adil zatiaľ vyčkával v Ajlune, pripravený odraziť útok na Damask, a svojho syna al-Mu'azzama poslal kryť Jeruzalem. V ďalších dvoch výpravách mal rozhodujúce slovo jeruzalemský kráľ Ján. Pokúsil sa zaútočiť na horu Tábor, ale neúspešne. Nasledujúci útok križiakov smeroval opäť do Galiley, ale nič neprinesol. Asi na Nový rok malá skupinka uhorských križiakov bez súhlasu kráľa naplánovala lúpežnú výpravu do Bekay no takmer všetci zahynuli v búrke, keď prechádzali cez Libanon.

Ondrej sa neskôr vrátil do Akkonu a rozhodol sa odísť späť do Uhorska. Odišiel aj napriek napomenutiam patriarchu a bol exkomunikovaný. Časť uhorského vojska však zostala vo Svätej zemi a neskôr sa zúčastnila na obliehaní Damietty (máj 1218 - november 1219). Jednou z obetí tohoto boja bol rábsky biskup Peter.

Peter Wittgrüber

Spoločenská kronika

Noví občiankovia

Michael Vician	31.3.
Simon Bednárík	18.5.
Veronika Polyáková	9.6.
Matej Molnár	24.6.
Ema Lysičanová	1.7.
Martin Slezák	1.7.
Michal Petrik	5.7.
Jakub Fleischhacker	8.7.
Ester Mečková	10.7.
Veronika Tuchyňová	10.7.
Michal Bilský	17.7.
Maximilián Harák	17.7.

Zosobášili sa

Vladimír Halamiček a Martina Michalcová
Ing. Marek Šimočko a Andrea Tradžiková
Norbert Ciller a Mária Špániková
Ing. Juraj Beňačka a Iveta Berkyová
Milan Macura a Katarína Pastuchová
Dezider Demovič a Ing. Miriam Bučeková
Rastislav Vanček a Anna Hlucháňová

Peter Mikuškovič a Zuzana Kosová
Peter Čuhák a Ing. Andrea Hujšiová
Ing. Ľubomír Maduda a Eva Vančeková

Opustili nás

Veronika Penyaková, 74 r.	25.6.
Július Foltán, 88 r.	8.7.
Mária Lačná, 80 r.	8.7.
Jozef Fekete, 53 r.	10.7.
Peter Milát, 52 r.	11.7.
Mária Muocová, 88 r.	19.7.
Jozef Hujbert, 85 r.	21.7.
Juliana Kačáková, 83 r.	4.8.

Naši jubilanti

70-roční	
Milan Králik	4.8.
František Nitray	5.8.
Miroslav Stojkovič	5.8.
Irena Slezáková	9.8.
Oľga Valachovičová	9.8.
Jozef Doluvodský	13.8.
Leopoldína Valentová	18.8.
Helena Slimáková	25.8.
František Raždík	26.8.
Marta Sláviková	31.8.

75-roční

Zuzana Treczková	3.8.
Jozefína Gánovská	8.8.
Emília Rajnerová	9.8.
Michal Ďurkáč	15.8.
Matilda Žužičová	16.8.
Oľga Kurucová	18.8.
Augustín Krasňanský	20.8.
Mária Gušťafiková	24.8.
Hermína Skovajsová	27.8.
Oľga Čechová	28.8.

80-roční

Vojtech Belay	8.8.
Otília Lastovičková	14.8.
Pavel Ondrášek	17.8.
Elena Demovičová	19.8.
Emília Mičúchová	26.8.

90-ročné

Hermína Haláková	7.8.
Mária Polkorábová	31.8.

91-ročná

Rozália Korčeková	7.8.
-------------------	------

93-ročná

Alžbeta Macháčková	11.8.
--------------------	-------

95-roční

Ján Zmajkovič	2.8.
---------------	------

Rubriku Spoločenská kronika sme zostavili z podkladov, ktoré nám poskytli oddelenie občianskych záležitostí a matrika MsÚ Pezinok.